

ÇOCUKLAR
için FELSEFE

HER SÖZE GÜVENİLİR Mİ?

ÖZGE ÖZDEMİR

İllüstrasyonlar:
Ezgi Platin Atzel

SEV Yayıncılık Eğitim ve Ticaret A.Ş.
bir Sağlık ve Eğitim Vakfı kuruluşudur.
Nuhkuyusu Cad., No. 197 Üsküdar İş Merkezi, Kat 3,
34664 Bağlarbaşı, Üsküdar, İstanbul
Tel.: (0216) 474 23 43 • Sertifika No. 12603

Her Söze Güvenilir mi?

© 2020 SEV Yayıncılık Eğitim ve Ticaret A.Ş.

Yazan: Özge Özdemir
Resimleyen: Ezgi Platin Atzel
Yayın Yönetmeni: S. Baha Sönmez
Editör: Gökçe Ateş Aytuğ
Baskıya Hazırlayan: Hüseyin Vatan

Birinci Baskı: Ekim 2020
ISBN: 978-625-7782-13-5

Tüm hakları saklıdır.

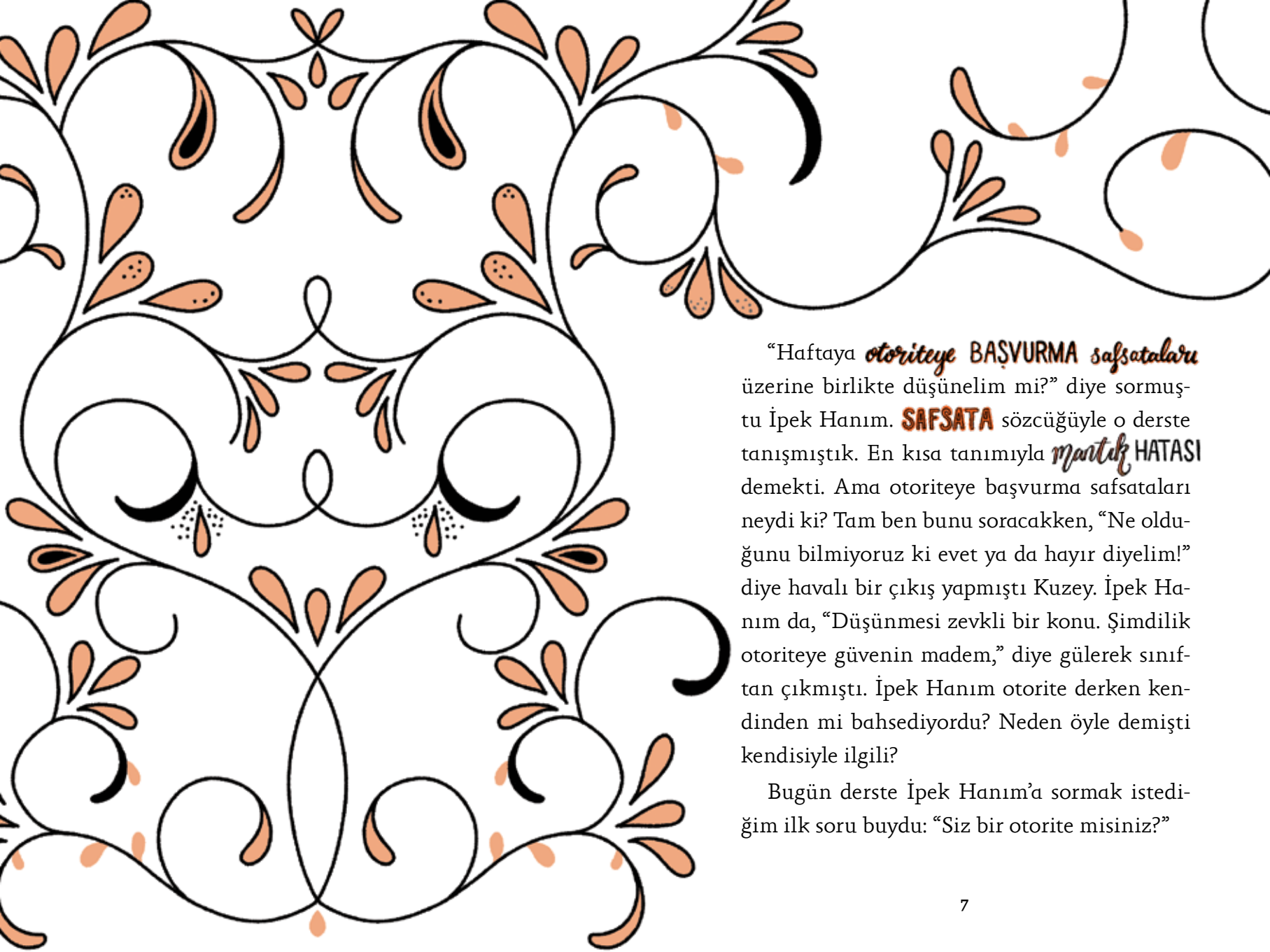
Kütüphane Bilgi Kartı:
Özdemir, Özge
Her Söze Güvenilir mi?
1. Çocuk Edebiyatı 2. Felsefe
İstanbul, SEV Yayıncılık, 2020, 40 Sayfa
ISBN: 978-625-7782-13-5

Baskı: Fabrika Basım ve Ticaret Ltd. Şti.
Göztepe Mah., İnönü Cad., No. 74/A, Bağcılar, İstanbul
Tel.: (0212) 294 38 00 • Sertifika No. 14461

*Alya, Saba, Toprak ve Tuna'ya.
Radyodaki güzel günlerin anısına...*

*Bu hikâye, 9-12 yaş arası çocuklarla yürüttüğüm
'Çocuklar için Felsefe' atölyelerindeki
tartışmalardan yola çıkarak yazılmıştır.
Ö. Ö.*

“Haftaya *otoriteye BAŞVURMA safsataları* üzerine birlikte düşünelim mi?” diye sormuştu İpek Hanım. **SAFSATA** sözcüğüyle o derste tanışmıştık. En kısa tanımıyla *mantık* **HATASI** demekti. Ama otoriteye başvurma safsataları neydi ki? Tam ben bunu soracakken, “Ne olduğunu bilmiyoruz ki evet ya da hayır diyelim!” diye havalı bir çıkış yapmıştı Kuzey. İpek Hanım da, “Düşünmesi zevkli bir konu. Şimdilik otoriteye güvenin madem,” diye gülerек sınıftan çıkmıştı. İpek Hanım otorite derken kendinden mi bahsediyordu? Neden öyle demişti kendisiyle ilgili?

Bugün derste İpek Hanım’a sormak istediğim ilk soru buydu: “Siz bir otorite misiniz?”

Hepimiz yerlerimizi almış, onu bekliyorduk. Ha, biz kim miyiz? Okuldaki felsefe kulübünün üyeleri Kuzey, Melis, Mercan, Ömer, Zeynep ve ben, yani Deniz. Her cuma 11.00’de okuldaki kulüp odasında toplanıyor ve İpek Hanım’ın soruları eşliğinde *felsefe* YAPIYORUZ Sorular, düşünceler, yeni sorular, yeni düşünceler derken, bir saat boyunca bir kavramı ya da bir felsefi soruyu birlikte daha iyi anlamaya çalışıyoruz.

İpek Hanım sınıfa girer girmez elimi kaldırıp sordum: “Siz bir otorite misiniz?”

İpek Hanım şakın şaşkın baktı, tam anlamamış gibiydi. “Geçen hafta siz kendiniz demıştiniz,” diye açıkladım.

“Ha tamam, şimdi anladım,” dedi İpek Hanım. “Tabii ki otoriteyim, bunu tartışacak değiliz herhalde!” diye sert bir tavırla cevap verdi.

“Hayırdır inşallah, ateşiniz falan mı var?” diye sordu Kuzey.

İpek Hanım kendini tutamayıp kahkaha attı. Bunun üzerine Kuzey, “Hah, neyse, şakaymış. Böyle bir otorite kahkaha atmaz çünkü,” dedi. Ve felsefi tartışmamız böylece başlamış oldu:

İpek Hanım: Bak bu ilgimi çekti Kuzey. Şaka yaptım, bunda haklısın. Ama şunu da merak ettim: Gösterdiğim otorite nasıl bir otoriteydi ve neden kahkaha atmaz? Bunu biraz açar mısınız?

KAHKAHA